

ALISON BOSHOF

DE
BECKHAMS

Vertaald door Danielle Langerak en Marjolein van Velzen

DE FONTEIN

PROLOOG

De granaat

‘De dag zou aanbreken.’

Januari 2026. De Beckhams, op de koninklijke familie na de beroemdste familie van Groot-Brittannië, begonnen het nieuwe jaar nog ernstiger gebroken en verdeeld dan ooit tevoren. Een vete tussen de patriarch en matriarch – de pas geridderde Sir David Beckham en Victoria, Lady Beckham – en hun eerstgeboren zoon, Brooklyn, en zijn vrouw, Nicola Peltz Beckham, was de afgelopen vier jaar langzaam maar zeker gescaleerd. Er was een storm op komst.

Brooklyns nichten, Libby en Tallulah, waren de eersten die beseften hoe erg de situatie uit de hand zou lopen. De twee jongedames van in de twintig, dochters van Victoria’s zus Louise, zijn altijd erg actief en opmerkzaam in de complexe wereld van social media. Op 18 januari merkten ze dat Nicola op haar Instagram de tactiek van ‘verschroeide aarde’ toepaste met de Beckhamfamilie.

Tientallen posts waarop leden van de familie te zien waren – op verjaardagen, op feestdagen, met Kerstmis, op mode-

evenementen en zelfs bij haar filmpremières – werden verwijderd. De ene na de andere post waarop de Beckhams werden geprezen om hun vriendelijkheid en waarin ze vertelde dat ze van hen hield, werden gedeletet. De zussen hielden het Peltz-Beckhamaccount nauwlettend in de gaten sinds Brooklyn zijn ouders en broers net voor Kerstmis had geblokkeerd. Nu waren ze als kanaries in de kolenmijn, die de Beckhams erop wezen dat ze zich op het ergste moesten voorbereiden.

David en Victoria waren bezorgd, maar het was niet de eerste storm die ze moesten doorstaan. Door de jaren heen waren ze betrokken geweest bij verschillende schandalen, maar elke keer hadden ze het overwonnen en ondertussen hadden ze een miljoenenimperium opgebouwd dat sterk leunde op een nauwkeurig geconstrueerd familiemerk. In de loop van de jaren waren ze experts geworden op het gebied van imago en manipulatie. Het opschonen van het Instagram-account van hun schoondochter was onaangenaam, maar was het echt een voorbode van een catastrofe?

Ze hoefden niet lang te wachten om daarachter te komen. De volgende dag postte Brooklyn een zes pagina's tellend statement op Instagram. Daarin maakte hij korte metten met de Beckhammythe die zijn ouders de afgelopen tientallen jaren zo zorgvuldig geperfectioneerd hadden.

Het begon als volgt:

Ik heb jaren mijn mond gehouden en mijn best gedaan om deze zaken privé te houden. Helaas zoeken mijn ouders en hun team constant de media op, waardoor ik geen andere optie heb dan mezelf uit te spreken en de waarheid te vertellen over slechts een deel van de leugens die verteld worden.

Ik wil me niet herenigen met mijn familie.

De afgelopen tijd heb ik met eigen ogen kunnen zien hoever ze bereid zijn te gaan om via de media talloze leugens te verspreiden, de meeste ten koste van onschuldige mensen, om hun eigen reputatie te beschermen. Maar ik geloof dat de waarheid altijd naar buiten zal komen.

De reactie liet niet lang op zich wachten. Binnen een paar minuten verscheen de verklaring op nieuwssites over de hele wereld. Het werd al snel het meest gelezen verhaal, zelfs in de ‘serieuze’ media zoals de *Guardian* en de BBC. Mensen reageerden met verbijstering – en eerlijk gezegd gulzige opwindings – toen ze merkten hoe smerig en openbaar de Beckham-Peltzvetes was geworden. Na maanden van geruchten en speculaties bevestigde Brooklyn de kloof tot in de pijnlijke details. En hij openbaarde ook een kant van de Beckhams waarvan de wereld misschien vermoedde dat hij bestond, maar die nooit eerder in het openbaar was gezien.

Brooklyn beschuldigde zijn ouders ervan hem zijn leven lang als commercieel rekwisiet te hebben gebruikt. Hij zei dat ze hadden geprobeerd zijn relatie te saboteren, ook hadden ze wrede verhalen over hem en Nicola aan de media verteld. Er werd beweerd dat ze zijn bruiloft verziekt hadden door een paar weken ervoor te proberen hem de rechten op zijn eigen naam te laten overdragen, door hem ‘kwaadaardig’ te noemen als het ging over de tafelindeling en doordat Victoria op het laatste moment weigerde om Nicola’s jurk te maken. Hij uitte ook een buitengewone beschuldiging over hun openingsdans op die bruiloft, namelijk dat zijn moeder hem had ‘vernederd’ door de dans te kapen en die ‘heel ongepast’ zelf met hem te dansen. Op die informatie werd op social media fel ingehaakt en er verschenen duizenden memes ten nadele van Victoria.

Niet alleen het internet raakte overstelpd, de Beckhams zelf ook. Hoewel ze door Brooklyn geblokkeerd waren zodat ze de post niet direct konden zien, kwamen David en Victoria er bijna direct achter. Brooklyn had de rest van zijn uitgebreide familie namelijk niet geblokkeerd, inclusief neven, nichten en grootouders, de Spice Girls, leden van het voetbalteam van David Beckham en gezamenlijke vrienden als chef Gordon Ramsay en zijn vrouw Tana. David en Victoria's telefoons stonden roodgloeiend door alle screenshots die ze toegestuurd kregen.

Aanvankelijk was het moeilijk te overzien. Het was niet alleen de acute schaamte over de beschuldigingen in de post, maar ook de overtuiging waarmee hij geschreven was. Hoe kil de relatie tussen hen en Brooklyn ook was geworden, Victoria en David waren altijd blijven geloven dat ze zich op een dag met elkaar zouden verzoenen. Nu hakte hun geliefde zoon echter alle banden definitief door. Ongeloof, stress en 'diep verdriet' overheersten.

Victoria, die met Romeo, Cruz en Harper thuis in Holland Park in West Londen was, was ontroostbaar. Door een wrede twist in de timing was David niet bij haar op dit moment waarop ze hem harder nodig had dan ooit. Hij was in Davos in Zwitserland met zijn team, waar hij zich voorbereidde om te spreken op het Wereld Economisch Forum. Zonder haar man zonk Victoria zo diep weg dat haar moeder, Jackie, zich ernstig zorgen begon te maken dat ze zichzelf iets zou aan-doen. Jackie schijnt erop gestaan te hebben dat het personeel Victoria in de gaten hield en haar geen seconde alleen liet.

Natuurlijk kwam Brooklyns aanval niet uit het niets. Het was geen geheim dat er vijandigheid was tussen zijn ouders en zijn vrouw, een vijandigheid die zich vooral uitte in steeds ge-

menere anonieme berichten naar de media. Huize Beckham was een fort, maar ze hadden niet verwacht dat er zo'n persoonlijke, openbare aanval zou komen, zeker niet van een familielid. Een vriend vertelde me: 'Victoria was al in staat van paraatheid. Dit was echter een enorme bominslag.'

Maar een vriend van de Peltz-Beckhams zegt dat de Beckhamsouders het alleen zichzelf kwalijk kunnen nemen dat de situatie zo dramatisch uit de hand liep. 'David en Victoria konden weten dat er zo'n verklaring zou komen, want ze hebben zelf de pin uit de granaat gehaald.'

Hij voegt eraan toe: 'Ze hielden gewoon niet op. Ze bleven maar pushen. Brooklyn wilde dit niet doen, maar uiteindelijk dacht hij "*fuck it*". De Beckhams bleven er maar op gokken dat Brooklyn zich nooit zou uitspreken. Ze hebben het verkeerd aangepakt, want het was een kwestie van tijd voordat die dag zou aanbreken.'

Nog erger is, zoals de Beckhams nu vrezen, dat dit misschien niet Brooklyns laatste oorlogsdaad is, maar slechts het openingsschot. De bron voegt eraan toe: 'Het grootste probleem van de andere kant is dat er nog zo veel meer is dat Brooklyn kan vertellen als hij dat wil.'

Twée worden één

‘Wat is Old Trafford?’

Voordat ‘Sir David en Victoria, Lady Beckham’ bestond, was er ‘Posh’n’Becks’. Daarvoor was er een popster op het hoogtepunt van haar kracht en een jongen met een magische rechtervoet. Het lot of het geluk – of misschien een bijzonder scherpzinnige manager – bracht de twee bij elkaar, wat het begin was van niet alleen een intrigerend, heel menselijk liefdesverhaal, maar ook de opkomst van een nieuwe *first family* in de showbusiness en een merk dat miljarden waard zou worden. Volgens de *Sunday Times Rich List*, die wordt samengesteld met de hulp van de onderwerpen zelf, staat het gezamenlijke kapitaal van de Beckhams nu op zo’n 1,185 miljard pond. Dat betekent dat David Beckham de eerste Britse atleet is die miljardair werd. Samen zouden David en Victoria een beroemdheid opbouwen die meer dan dertig jaar bleef bestaan en herdefinieerde wat het betekent om een hedendaagse beroemdheid te zijn.

Het begon allemaal toen hij haar op televisie zag – en zij hem op een sticker. Beiden waren eenentwintig jaar oud en op

dat moment bezig waar te maken waar ze al vanaf hun kindertijd van droomden.

Terug naar december 1996. De Spice Girls hadden al een enorme hit gescoord met 'Wannabe', een nummer dat na de release in juli van dat jaar in zevenendertig landen op nummer één kwam te staan, en een tweede nummer 1-hit met 'Say You'll Be There' in oktober. Nu waren ze bezig met een promotietour voor hun derde single, de ballad '2 Become 1'. Deze vijf jonge vrouwen die zo graag beroemd wilden worden met hun verschillende zang- en danstalenten – Geri Halliwell, Mel B, Mel C, Emma Bunton en Victoria Adams – hadden in de vijf maanden sinds ze plotseling wereldberoemd waren geworden nauwelijks een dag vrij gehad. Wat begon als een snel in elkaar geknutseld vrouwelijk antwoord op de boybands die de hitlijsten domineerden, was een icoon geworden in de popcultuur, alleen te vergelijken met de Beatlemania. Met hun album *Spice* dat op weg was om het best verkopende Britse album ooit te worden, waren de meisjes het middelpunt van een opmerkelijke storm.

'Waar je ook naartoe gaat, het voelt altijd alsof je naakt een kamer inloopt, mensen staren naar je,' mijmerde Victoria in die tijd. 'En dat is nogal een schok.'

Vooraf voor Victoria, en minder voor de andere bandleden, was de onverwachte aandacht meer dan een droom die uitkwam – het was rechtvaardiging. Als ongemakkelijke, gepeste tiener in de buitenwijken van Hertfordshire had ze er altijd van gedroomd om het populairste meisje van de school te zijn. En nu zat ze in de coolste meidengroep van de planeet.

Het was grotendeels te danken aan de geniale Simon Fuller – de zoetgevooisde manipulator die de meisjes hadden ge-

vonden nadat ze de mannen die hen bij elkaar hadden gebracht gedumpt hadden. Er wordt beweerd dat ze de mastertape van 'Wannabe' en '2 Become 1' die dag in Geri's onderbroek mee hebben gesmokkeld. Fuller had een dikke bos donker haar, een jongensachtige, sympathieke uitstraling en, onder zijn nonchalante charmes, een felle ambitie voor zijn brutale protegees. Nadat hij succes had gehad als manager van Paul Hardcastle en Annie Lennox, zag Fuller in de Spice Girls een kans om zijn visie waar te maken en van een band een wereldwijd merk te maken. Hij vertelde zijn collega's van 19 Entertainment, het bedrijf dat hij had opgericht nadat hij jaren als talentscout in de muziekindustrie had gewerkt, dat de Spice Girls de grootste popact op de planeet zou worden en dat ze moesten samenwerken met verschillende merken. Hij vergeleek hun bereik met de Olympische Spelen. 'Bij alles wat ik doe, denk ik op wereldwijd niveau,' zei hij.

Fuller had al een enorm contract gesloten tussen de Spice Girls en Pepsi – een merk dat zijn marktaandeel dankzij deze samenwerking wereldwijd met vijf procent zou zien stijgen – en was bezig aan contracten met onder andere Cadbury, Polaroid en Walkers (Lay's) chips. Maar om de kassa echt te horen rinkelen, moesten de Spice Girls de ongeëvenaarde 'queens of pop' worden, dus aasden ze op de felbegeerde nummer één plek in de kersthitlijst. Fuller, die als een schaakgrootmeester strategieën uitstippelde, moest ervoor zorgen dat de band overal kwam, dus alleen in december al hadden ze een enorme lijst optredens in Italië, Zweden, Noorwegen en Spanje. In het Verenigd Koninkrijk poseerden ze voor de *Vanity Fair* en lieten ze de ballen vallen van de trekking van de Nationale Loterij, haalden ze drie trofeeën binnen in de *Smash Hits*-awards en brachten ze het verkeer tot stilstand toen er

een half miljoen mensen kwamen kijken hoe ze de kerstverlichting aan Oxford Street aanzetten.

Fullers briljante talent om in te spelen op de tijdgeest maakte dat hij twee ongebruikelijke interviews voor de Spice Girls zou regelen in een poging om ervoor te zorgen dat er overal in de wereld over hen gepraat zou worden. Beide vonden plaats in dezelfde week en zouden half december gepubliceerd worden. In de eerste, voor een stoffig politiek blad genaamd *The Spectator*, verklaarde Geri dat de voormalige Britse minister-president, mevrouw Thatcher, de 'eerste Spice Girl' was, waarop Victoria enkele eurosceptische uitspraken deed. Die editie van *The Spectator* zou de meest verkochte editie worden in de tweehonderdjarige geschiedenis van het blad.

Het tweede bijzondere media-event van de band verscheen in *90 Minutes*, een weekblad over voetbal dat voornamelijk interviews met spelers en diepgaande artikelen over speltactieken publiceerde, waardoor het een onwaarschijnlijke plek was voor een fotoreportage van een girlband. Maar Fuller was een grote voetbalfan en het was hem niet ontgaan dat de sport wereldwijd bereik had.

Er was op dat moment in Engeland veel opwinding, omdat het nationale team de halve finales van het Europees kampioenschap had bereikt, en ook de Britse popmuziek was succesvol, een jaar nadat de rivaliteit tussen Blur en Oasis het Britpoptijdperk had ingeleid. Het vooruitzicht van een samensmelting tussen sport en popmuziek was wel heel aantrekkelijk.

Alleen voor Victoria misschien niet. Zoals ze die week in december tegen de journalist van *90 Minutes* zei: 'Ik weet niets over voetbal.'

Op dat moment was Victoria in het geheim aan het daten met model Stuart Bilton – een lokale jongen en vriend van de

familie. Ze was inderdaad totaal niet geïnteresseerd in voetbal en ze kende ook geen van de knappe jonge mannen die op het veld stonden.

Maar dit was het tijdperk van de mannenbladen, dus Fullers opkomende girlband werkte mee aan een fotoshoot met voetbalthema. Ze rolden de tailleband van hun korte broek omlaag om er zo provocerend mogelijk bij te staan, en de aankondiging op de voorkant was: 'Sportkleding aan! Spice Girls kleden zich uit! Exclusief!'

Op de foto's juichten de meisjes met hun gebruikelijke felle Spice-energie terwijl ze hun vuisten balden als opgewonden jongens. En Victoria is te zien in een Manchester United-shirt, wat we misschien kunnen opvatten als een griezelig voortekenen.

Er wordt beweerd dat Victoria's familie banden had met de Noord-Londense club Tottenham Hotspur, waar Victoria's vader, Tony, supporter van was, maar Emma Bunton kreeg hun shirt aan omdat haar hele familie groot Spursfans was, en de as van haar overgrootvader begraven was in hun stadion White Hart Lane, een detail dat die dag doorslaggevend was.

Mel C, de andere voetbalfan van de band, droeg een Liverpool-shirt om haar team te supporten, maar de rest kreeg een shirt toegewezen op basis van de ligging van hun geboortestad. Mel B kreeg een Leeds-shirt en Geri Halliwell een shirt van Watford.

Victoria droeg het United-shirt omdat haar dat verteld werd – vergeet die 'Girl Power' maar. Ze zei mokkend: 'Mijn manager is supporter en het kon me niets schelen welke ik kreeg, dus kreeg ik deze. Het is een oerlelijk shirt, vind je niet? Ik moet eens naar United gaan om alle Man United-fans te bekijken.'

Daarna voegde ze eraan toe met een sarcastische toon: 'Weet je? Als [Liverpoolspeler] Jamie Redknapp op me zou afkomen en me in mijn gezicht zou slaan, zou ik niet eens weten wie hij was.' Zoals altijd met Victoria waren die 'bitchy' opmerkingen grappig bedoeld, maar in werkelijkheid was het een manier om haar onzekerheid over haar uiterlijk en talent te maskeren. Ze was een getraind danseres, maar naar eigen zeggen geen beste zangeres, en ze droeg nog steeds de litten van haar middelbareschooltijd in Cheshunt, waarin ze een buitenbeentje was geweest. In die tijd had ze een slechte huid, een nerderige obsessie met haar danslessen en een vader die erop stond haar met de Rolls-Royce naar school te brengen. Dat alles maakte haar een gemakkelijk doelwit voor de pestkoppen die colablikjes naar haar gooiden als ze alleen aan de rand van het schoolplein stond. Zelfs haar Posh Spice personage – met haar gladde bob, haar obsessie voor mode en droge humor, in tegenstelling tot haar meer rebelse bandgenoten – kon haar niet beschermen tegen de verlammende onzekerheid.

Op de dag van het interview met *90 Minutes* was Victoria een groot deel van de dag bezig met zich zorgen maken over de korte, strakke bruine strapless jurk die ze moest dragen, en met klagen dat haar benen er 'dik' in uitzagen. Er werd gezegd dat ze niet meer dan een enkele dadel at tijdens de uren van de fotoshoot en het interview.

De journalist die er die dag bij was, Juliette Wills, herinnert zich dat alles nog goed.

Ze was gecharmeerd door Victoria, die nogal kwetsbaar overkwam. Toen Victoria haar vertelde dat ze geen voetballers kende, pakte Wills een foto van het meest veelbelovende jonge talent van de voetbalwereld, David Beckham, uit de selectie

die ze had meegenomen voor het geval dat ze tegen dit soort onwetendheid van de popsterren zou aanlopen. Het was een voetbalsticker van Panini.

Wills vertelde me: 'Ik liet haar de foto van David Beckham zien. Zodra ze hem zag, graaide ze hem uit mijn hand. "Wie is dit?" vroeg ze. Ik vertelde haar: "Dat is David Beckham, hij speelt voor Manchester United." "O, mijn God, wat is hij knap!" zei Victoria. Daarna vroeg ze: "Hoe kan ik met hem in contact komen?"'

Wills voegde eraan toe: 'Ik riep Mel C en vertelde haar dat Liverpool tegen Man United zou spelen en stelde voor dat ze daar samen naartoe zouden gaan om hen aan elkaar voor te stellen. Mel C vond: "O, hij is veel te jong voor je, Vicky." Ze noemden haar allemaal Vicky.

Maar toen zei Mel C: "Oké, laten we samen naar Old Trafford gaan." Victoria vroeg: "Wat is Old Trafford?" En toen zei ze: "Ik ga hem mee uit eten vragen."

De teerling was geworpen. Er gingen een paar weken voorbij en toen vroeg Simon Fuller aan Victoria en Mel C of ze naar Chelsea wilden gaan om een wedstrijd van Man United te zien en een paar van de spelers te ontmoeten. Dat was op 22 februari 1997.

De knappe Beckham, een obsessief toegewijde jonge voetballer uit Chingford in het oosten van Londen, was de sensatie van het seizoen van Manchester United na zijn wonderlijke doelpunt tegen Wimbledon.

Er wordt nog steeds gesproken en geschreven over dat doelpunt, een nooit eerder geziene trap met de zijkant van de voet vanaf de middenlijn. Het gebeurde in augustus 1996, op de openingsdag van het seizoen, en wordt over het algemeen gezien als het keerpunt dat hem een cultureel icoon maakte.

Zoals hij in zijn autobiografie uit 2003, *My Side*, schreef: 'Ik kon het toen nog niet weten, maar dat moment was het begin van alles: de aandacht, de media, de beroemdheid. Toen mijn voet die bal raakte, trapte hij de deur naar de rest van mijn leven open.' Hij had, zoals Gary Neville later bevestigde, die trap maandenlang elke dag geoefend.

In de spelerslounge in Stamford Bridge zeven maanden later had Victoria geen idee van die prestatie of van Davids status als de nieuwe ster van Manchester United.

Davids vader, Ted, was een fanatiek United-supporter en had zijn enthousiasme aan zijn zoon overgedragen. Hij zou niet voor een ander team willen spelen. David tekende als veertienjarige jongen het contract met de club, speelde in het jeugdteam en maakte in 1992 zijn debuut voor het eerste elftal. Nadat hij in 1994 en 1995 was uitgeleend aan Preston North End, kwam hij terug naar United als een van 'Fergie's fledglings'.

Fuller was al groot fan van de rijzende ster en was vastbesloten om een ontmoeting te regelen, al was het alleen maar voor zichzelf. Daarom nam hij Victoria en Mel C na de wedstrijd mee naar de felverlichte spelerslounge, waar tafels vol sandwiches stonden en clubmemorabilia aan de muren hingen. Een groepje United-spelers stond luidruchtig te praten en te lachen, maar David stond wat verderop met zijn ouders en jongere zus te praten. Victoria zou later zeggen dat ze onder de indruk was van zijn duidelijk diepe band met zijn familie.

David had Victoria al gezien in de clip van 'Say You'll Be There', en tegen zijn beste vriend, Gary Neville, had hij gezegd dat die brunette in dat pak van pvc zijn toekomstige vrouw was. 'Ik wees naar het scherm en vertelde hem: "Dat is de vrouw voor mij en ik zal haar krijgen." Het waren haar ogen, haar gezicht. Ze is mijn idee van perfectie. Toen ik haar

alleen nog maar in die clip had gezien, wist ik zeker dat zij de vrouw was die ik wilde en ik wist dat we voor altijd samen zouden blijven als zij mij ook wilde.'

Toen het moment aanbrak, voelde het echter alleen maar ongemakkelijk. Zoals Victoria in haar autobiografie *Learning to Fly* uit 2001 opmerkt: 'Simon pakte mijn arm en wees naar een speler bij de deur. "Dat is de man op wie je valt, David Beckham." Ik was helemaal sprakeloos. Simon was starstruck en gebruikte me duidelijk als een excuus om hem te ontmoeten.'

Ze vervolgt:

Ik glimlachte en zei hallo tegen de jongen met het sluike bruine haar. Toen begon Simon met zijn 'geweldige wedstrijd, mooie pass, jammer van de score'-routine. Ik stond er maar een beetje stom naast en probeerde de jongen op wie ik zogenaamd viel te doorzien terwijl hij praatte over vrije trappen en corners.

Ik besloot dat hij eigenlijk best knap was. Af en toe wierp hij me een verlegen glimlach toe... Op een moment liep hij [Fuller] weg en toen stonden we daar zonder een woord te zeggen. 'Mooie wedstrijd,' wist ik eruit te krijgen. 'Fijn dat je ervan genoten hebt, Victoria.' Ik vond de manier waarop hij mijn naam uitsprak erg mooi.

Ik glimlachte, hij glimlachte. Ik keek om me heen om Mel C om hulp te vragen, maar ik zag haar nergens. Wat moest je nou tegen een voetballer zeggen? Ik schaamde me kapot. Maar die schaamte was meer dan alleen me stom voelen, het was dat verlegen gevoel dat voortkomt uit plotselinge aantrekkingskracht.

David's vader, Ted, herinnert zich dat die eerste ontmoeting niet veel meer was dan een beleefd hallo. Hij herinnert zich nog wel, maar Victoria niet, dat Chelsea gelijkgespeeld had met United na een 'sensationele 145 km/h goal van David'.

Hij voegt eraan toe: 'Op dat moment was Victoria veel beroemder dan David. De Spice Girls waren op de top van hun beroemdheid en ze kon zich nergens vertonen zonder dat er hordes fans op haar af kwamen. David werd al wel bekender, maar hij kon nog steeds ergens gaan eten zonder al te veel gedoe... ik kan me niet herinneren wat David zei, maar het was niet veel. Het verwonderde me dat iemand die zo beroemd was als een Spice Girl, een popster, met mijn zoon wilde praten.'

Een paar weken later, toen Manchester United op 15 maart tegen Sheffield Wednesday speelde, deed Simon Fuller een tweede poging tot een ontmoeting. Victoria was voor de gelegenheid gekleed in een strakke legerbroek met een leren jas en een kaki blouse die ver genoeg openhing om een zwartkanten bh te laten zien.

Deze keer had Victoria tijdens de wedstrijd champagne zitten drinken omdat ze zo zenuwachtig was om David weer te ontmoeten, en zij en Mel C zorgden voor ophef door half bedoeld tijdens de rust op het veld te verschijnen en de scores van andere wedstrijden voor te lezen. Overal verschenen foto's van die twee Spice Girls die gekke bekken trokken en lol maakten op de tribunes.

David was net zo vastberaden om die tweede kans aan te grijpen. Hij vertelde in een interview in de *Ellen DeGeneres Show* dat hij zichzelf wel voor zijn kop kon slaan nadat die eerste ontmoeting in de soep liep. Hij zei: 'Ze kwam naar een voetbalwedstrijd en ik zei hoi vanaf de andere kant van de

ruimte, en dat was het. Ik dacht dat ik mijn kans voorbij had laten gaan, maar een week later verscheen ze bij een andere wedstrijd. Ze had een paar drankjes op en gaf me haar telefoonnummer.'

Tien maanden na die tweede ontmoeting vertelde Victoria:

Toen hij de spelerslounge in kwam, herkende ik hem meteen en ik liep naar hem toe. Ik wilde overkomen alsof ik verstand had van voetbal en zei iets als: 'Goede wedstrijd, hè?' Hij lachte en dat was het.

We konden het vanaf dat moment echt goed met elkaar vinden. Ik zag wel dat hij verlegen was, en bij zo'n beroemd iemand vond ik dat heel aantrekkelijk. Ik vind het fijn als iemand zelfvertrouwen heeft, maar ik haat arrogantie.

Ik was niet aangetrokken tot zijn roem, maar toen we elkaar beter leerden kennen, beseften we dat het een grote bonus was. We waren even beroemd en kregen evenveel aandacht. We zaten in hetzelfde schuitje en dat bracht ons snel dichterbij elkaar.

David herinnert zich: 'Ik voelde dat ik weer zenuwachtig werd toen ze naar me toe kwam en me aansprak. Zodra ze glimlachte wist ik echter dat alles goed zou komen en we hadden een geweldige avond. We gingen samen uit en spraken af elkaar een paar dagen later weer te zien.'

Victoria kan zich nog goed herinneren dat ze haar moeders vaste telefoonnummer op een boardingpass schreef en dat aan hem gaf met de woorden: 'Ik vertel je, meneer David Beckham, als je me niet belt, trap ik je de volgende keer dat ik je zie in je ballen.' Maar haar grote mond maskeerde zoals altijd haar diepe onzekerheid.

De eerste taak voor de pas verliefde Victoria was haar vriendje, Stuart Bilton, dumpen. Helaas was hij gewond geraakt tijdens het skiën en lag hij in haar bed in het huis van haar ouders in Goffs Oak om bij te komen.

Toch vertelde ze hem het slechte nieuws dat ze de relatie wilde verbreken, maar niet veel later moest ze naar het huis van zijn moeder om het hele drama nog eens door te maken, met een huilende Bilton en een huilende schoonmoeder die haar allebei vroegen er nog eens over na te denken.

De verklaring was dat haar Spice Girls-leven gewoon te druk was, en dat was geen grote leugen, zeker omdat zij en David Beckham nog niet op date waren geweest en niet gezoend hadden.

Het duurde echter niet lang meer voordat Victoria en David gingen daten – als je dat zo kunt noemen. Ze zochten elkaar op op parkeerterreinen van pubs, waaronder die van The Castle in Woodford, om de media te ontwijken, waar ze urenlang samen in het donker zaten te kletsen. Victoria houdt vol dat er ‘niets smerigs’ aan was. Ze werd door een van haar ouders afgezet en ging dan bij David in de auto zitten, waar ze elkaar op kuise wijze beter leerden kennen. Soms droegen ze een hoed of pet en een zonnebril als vermomming voor het geval dat iemand door het raampje zou kijken en hen zou herkennen. Eén date was in Mel C’s flat in Londen, waar ze ongeveer een uur samen waren. Voor twee van de meest herkenbare mensen van het land was er bijna nergens een plek waar ze onopgemerkt samen konden zijn.

Hun eerste kus was op de vierde date in Davids BMW. Beiden waren dolverliefd en daar veranderde niets aan toen het nieuws over hun relatie acht weken later uiteindelijk naar buiten kwam. Tegen die tijd had David al tegen Victoria gezegd

dat hij van haar hield – toen ze samen in het huis van haar moeder waren.

Het was misschien een verrassing dat er vanaf het begin weerstand kwam vanuit hun nabije familie- en vriendenkring.

Simon Fuller vertelde Victoria dat ze de relatie geheim moest houden. Hij had de Spice Girls altijd gewaarschuwd dat ‘een man hen uiteen zou drijven’, en hij vond dat haar relatie met David geen goede publiciteit zou opleveren. Achteraf gezien was dit wel ironisch omdat Posh’n’Becks Fuller vele miljoenen rijker zou maken en hij later het brein en de investeerder achter het merk Beckham zou worden.

Ondertussen had Victoria haar vader, Tony, verteld over haar nieuwe vriendje, en hij had gekreund: ‘Nee, geen voetballer!’

Tony was een gedreven zakenman van de arbeidersklasse en had een succesvolle groothandel in elektronica. Hij was ervan overtuigd dat voetballers ontrouwe vriendjes en waardeloze echtgenoten waren. Latere gebeurtenissen zouden aantonen dat hij daar geen ongelijk in had. Haar moeder, Jackie, was echter onder de indruk van Davids manieren en de enorme bossen rozen – en een Prada-handtas – die hij haar dochter stuurde.

Er was ook ophef in de Beckhamfamilie omdat Davids vader, Ted, en moeder, Sandra, vreesden dat Victoria hun zoon zou afleiden van het voetballen.

‘Ik kan niet zeggen dat we stonden te springen toen David uitging met een popster,’ vertelt Ted. ‘We maakten ons geen zorgen om Victoria persoonlijk, het was meer de lifestyle die iemand in haar wereld erop nahoudt – naar clubs gaan, laat opblijven en pas laat op de dag uit bed komen.’

Het was precies het tegenovergestelde van het leven van een

voetballer. Maar we maakten ons vooral de gewone zorgen van een ouder wiens zoon of dochter een nieuwe partner heeft.’

Ondanks alle zorgen was de nieuwe relatie niet te stoppen, en zelfs de propvolle agenda van de Spice Girls had geen effect op de jonge liefde. Victoria reed vaak zelf naar Davids flat in Manchester zodat ze even bij elkaar konden zijn, al was het maar een paar uur, en hij scheurde vaak na de training over de snelweg om haar in het huis van haar ouders te zien.

Victoria vertelde in de Netflixdocumentaire *Beckham* dat David ook vaak stiekem internationaal reisde. ‘Hij deed er alles aan om wat tijd met mij door te brengen. Soms charterde hij een piepklein vliegtuigje voor twee personen. Dan kwam hij voor een paar uur naar me toe en vloog hij daarna weer terug.’

Eigenlijk kon David ook niet anders als hij zijn nieuwe liefde wilde blijven zien. Tussen hun eerste ontmoeting in maart 1997 en de aankondiging van David en Victoria’s bruiloft in januari 1998, reisden de Spice Girls naar Frankrijk, Duitsland, Italië, België, Spanje, Nederland, Oostenrijk, Zuid-Korea, Japan en Brazilië, en naar New York, Las Vegas en Chicago in Amerika.

Ze namen ook *Spiceworld: The Movie* op en, in een mobiele studio, hun tweede album *Spiceworld*. Alleen al in 1997 hebben de Spice Girls 100 merkrechten verkregen op verschillende producten en 300 miljoen pond verdiend met marketingdeals. Er waren samenwerkingen met Impulse, ASDA, Benetton, Channel 5, Chupa Chups en Target, om er maar een paar te noemen, en boeken, poppen, pizza’s, schoenen, schrijfwaren, eau de toilette, computerspellen, kleding en stickerboekjes, allemaal voorzien van hun foto’s.

Het merk Spice was een wereldwijde operatie, zeker zodra

hun eerste hit in mei in Amerika op nummer één kwam, waardoor de meisjes de eerste Britse groep waren die met hun eerste album in de top van de Amerikaanse hitlijsten terechtkwamen.

‘Dat hele internationale gebeuren aan de gang houden was het moeilijkste, omdat er zo veel gebieden waren die hun aandacht eisten,’ herinnert Paul Conroy, voormalig directeur van hun platenlabel, Virgin Records, zich nog goed. ‘We zeiden voor de grap weleens dat we ze eigenlijk moesten klonen zodat ze op vier plekken tegelijk konden zijn. Er was gewoon zoveel te doen.’

De vijf waren zo weinig meer in het land dat Fuller voorstelde – en alle Spice Girls stemden ermee in – dat ze zichzelf voor de belasting van 1997-1998 als niet-gedomicilieerd konden verklaren en fiscaal te emigreren. Dit betekende dat ze dat jaar maar een paar dagen in het Verenigd Koninkrijk mochten zijn.

Voor de jonge geliefden betekende dit echter dat het bijna onmogelijk werd om bij elkaar te zijn. David en Victoria besloten dat ze hun relatie het beste konden voortzetten in de vorm van urenlange telefoongesprekken. Dat kostte zo veel tijd dat de fysiotherapeut van Manchester United vertelde dat David nekproblemen ontwikkelde omdat hij de hoorn van zijn vaste telefoon zo lang onder zijn kin geklemd hield.

Gary Neville vertelde in de Netflixdocumentaire *Beckham*: ‘Hij was echt constant met Victoria aan de telefoon, vaak tot één uur ’s nachts. Hij zat de hele nacht in de badkamer met het licht aan met haar te kletsen. Ik vroeg me af: “Waar heb je het in vredesnaam al die tijd met haar over?”

Ik wist wat hij bereid was te doen om bij Victoria te kunnen zijn, en dat was veel. Hij leek wel verslaafd. Hij zou gerust vier uur rijden om twintig minuten bij haar te kunnen zijn.’

Sandra Beckham bevestigde dat. Zij en Ted maakten zich zorgen dat voetbal voor David niet meer op de eerste plek stond. 'Victoria was dan weg en wij logeerden in zijn huis. Om drie uur 's nachts ging de telefoon. Hij had de volgende dag een wedstrijd, dus ik nam op en zei dat hij in bed lag te slapen, maar dan wilden ze toch praten,' vertelde ze. 'Omdat ik een beschermende moeder was, vond ik dat ze niet op dit tijdstip zou moeten bellen, maar hoe kon ik dat zeggen? Ze waren volwassen.'

De obsessieve aard van de relatie was niet alleen een zorg voor familie en vrienden, maar veroorzaakte ook woede bij de strenge manager van United, Sir Alex Ferguson. David moest beloven dat hij drie dagen voor een wedstrijd niet reisde. Die belofte schijnt echter vaak verbroken te zijn.

Teamgenoot Paul Scholes zei: 'De manager was duidelijk woedend op David. Ik denk dat hij regelmatig naar Londen ging op momenten dat dat niet mocht, en de manager accepteerde dat niet.'

Ferguson regeerde over United met ijzeren vuist en eiste totale concentratie en discipline van zijn spelers. Het team kwam op de eerste plaats en ego's werden niet getolereerd. Iedereen die hem niet gehoorzaamde, kreeg de beruchte 'föhn-behandeling', een felle scheldpartij, midden in zijn gezicht. Ferguson maakte van Manchester United het succesvolste team uit de geschiedenis van de Premier League, en daarbij bepaalde hij elk aspect van het leven van zijn spelers, tot op de kleur van de schoenen die ze droegen. Hij wilde dat ze een vaste relatie hadden, maar, zoals David het verwoordde, 'het liefst met een lokaal meisje dat geen superster was'. Toen David dus voor Victoria viel – en tegelijk verleid werd door het reizende leven van de internationale popster – was de onder-

gang van zijn relatie met het vaderfiguur dat hij ooit zo hoog achtte, onvermijdelijk.

Terugdenkend aan de begindagen van hun relatie, toen hij backstage bij concerten momentjes stal met Victoria, of na een fotoshoot of in het vijfsterrenhotel waar de Spice Girls verbleven, zei David: 'Ik was graag in haar wereld. Het was opwindend.' Ferguson zag het ook – en het beviel hem helemaal niet.

Victoria zelf heeft hij maar één keer ontmoet, aan het eind van 1997. Ze vroeg hem of hij naar een komend Spice Girls-concert zou komen.

Toen hij het aanbod afsloeg, zei ze eigenwijs: 'Nou, ik kom wel naar al jullie wedstrijden.'

David vatte Fergies gelach op als teken dat zijn baas zijn vriendin hilarisch vond.

In werkelijkheid begrepen Victoria en Sir Alex Ferguson elkaar helemaal niet, en er was ook geen greintje respect tussen de twee.

Victoria had op dat moment de kans om Fergie gerust te stellen door hem te vertellen dat zijn belangrijkste voetballer goed verzorgd zou worden in de opbloeiende relatie, maar in plaats daarvan liet ze de kans voorbijgaan door een grap te maken waardoor zij intelligent zou overkomen.

Zij en David hadden niet het idee dat het belangrijk was. Ze zaten in hun gezamenlijke bubbel van liefdesgeluk en het meest besproken en gefotografeerde stel ter wereld zag geen enkel conflict aan de horizon. Misschien waren ze gewoon verblind doordat ze, zoals Gary Neville het verwoordde 'verslaafd waren aan elkaar'.

Of misschien was het ook wel pure naïviteit. David leek niet in te zien hoe ver hij was afgedwaald van het pad dat zijn baas

voor hem had uitgestippeld. Hij zei over Ferguson, toen hij en Victoria verloofd waren: 'De baas zal tevreden zijn. Hij bemoeit zich niet met ons privéleven. Hij wil alleen maar zeker weten dat ik fit blijf en hij vertrouwt me.'

Die verloving was in augustus 1997, aan het eind van het voetbalseizoen. Victoria klaagde dat ze, nu de relatie al vijf maanden duurde, meer nodig had dan nachtelijke telefoongesprekken en gestolen momenten. 'Alles leek uit onze handen te glippen... Het was alsof we allebei iets nodig hadden om ons aan vast te houden.'

Dus David deed een aanzoek – hoewel ze op dat moment eigenlijk nog maar heel weinig tijd samen hadden doorgebracht. Hij vroeg haar in het Rookery Hallhotel in Nantwich, waar het stel een weekend verbleef. Het was volgens Victoria allemaal heel 'traditioneel'. David liet zich op een knie zakken en had zelfs haar vader om toestemming gevraagd.

Op zaterdag 30 augustus kreeg David de Matt Busby Young Player of the Year-award, en toen begon het nieuws zich te verspreiden – men had namelijk opgemerkt dat ze beiden een ring aan hun linkerhand droegen. De dood van Diana, Princess of Wales, liet het nieuws van de voorpagina verdwijnen, maar het verhaal werd toch bekend.

Toch?

Spice Girls-manager Simon Fuller, die nog steeds vastbesloten was dat 'Posh'n'Becks' de Spice Girls niet mocht overschaduwten, zorgde ervoor dat zijn team het ontkende. Het verhaal stierf weg – in elk geval tot 25 januari 1998, toen het stel er klaar voor was het openbaar aan te kondigen. Een fotoshoot en interview werden geregeld voor *The Sun*. Daarnaast poseerde het gelukkige stel ook voor foto's voor andere kranten en spraken ze met televisiecrews.

Victoria's beroemdheid en haar liefde voor publiciteit hadden ervoor gezorgd dat het stel en hun relatie constant aandacht in de roddelbladen kreeg. Een foto van de Beckhams op de voorpagina garandeerde hogere verkoopcijfers. Ze speelden mee – Victoria gaf David een rode Ferrari Maranello voor Kerstmis en ze werden ermee gezien terwijl ze winkelden in Bond Street. Hij op zijn beurt gaf haar een met diamanten ingelegd kruis. Hij droeg een sarong op vakantie. Ze gingen uit in bij elkaar passende leren Gucci-outfits. Ze vertelde een interviewer dat hij haar ondergoed droeg. Ondertussen promootte Victoria de film *Spiceworld* en de Spice Girls wereldtournee, die die zomer samenviel met het WK voetbal 1998.

Dat toernooi zal altijd verbonden zijn met Davids schijnbare overtreding tegen de Argentijnse speler Diego Simeone, die ertoe leidde dat hij in de zevenenveertigste minuut van het veld gestuurd werd. Engeland speelde gelijk en verloor na strafschoppen. Iedereen vond dat het Beckhams schuld was dat Engeland werd uitgeschakeld, ook manager Glen Hoddle.

'Tien heldhaftige leeuwen, één stomme jongen,' stond er op de voorpagina van de *Daily Mirror*. En dat was nog een van de aardigste koppen.

Dat trauma blijft voor David, een trotse patriot, tot op de dag van vandaag pijn doen. Hij werd opvliegend, kinderachtig, een schande en nog veel meer genoemd. Het feit dat Simeone heeft toegegeven dat de trap hem in werkelijkheid helemaal niet raakte, heeft Davids slachtoffergevoel alleen maar versterkt. Daarover vertelde hij, nog steeds vol zelfmedelijden, in het programma van Netflix uit 2023.

Zijn vader, Ted, herinnert zich nog goed hoe David er na de wedstrijd aan toe was. 'Hij was kapot. Hij viel in mijn ar-

men en zei: “Ik heb iedereen teleurgesteld.” Ik zei: “Jij hebt helemaal niemand teleurgesteld. Kop op.”

In werkelijkheid gaf dat moment een glimp van Davids opvliegende karakter, dat tot op de dag van vandaag eerder neigt naar felle uitbarstingen dan naar een rationele discussie. Bijna vijfentwintig jaar nadat hij zijn zelfbeheersing verloor in Frankrijk, ging hij bijvoorbeeld vreselijk tekeer tegen zijn zoon Brooklyn, die hij op luide toon vertelde: ‘Dat doen we niet in deze familie.’ En wat was Brooklyns misdaad? Hij was het niet met hem eens over zijn aanwezigheid bij een van Victoria’s modeshows.

In interviews geeft Beckham over het algemeen toe dat hij als jonge man een ‘kort lontje’ had, maar ontkent hij dat dit nu hij volwassen is nog steeds een probleem is. Het aantal gele en rode kaarten dat hij heeft gekregen, vertelt echter een eigen verhaal: vierennegentig gele en negen rode.

Maar er kan ook een andere reden zijn geweest waarom David zijn emoties tijdens die beruchte wedstrijd tegen Argentinië in juni 1998 niet helemaal onder controle had. Victoria had die avond ervoor vanuit Brooklyn, New York gebeld om hem te vertellen dat ze zwanger was.

Als antwoord op de vraag of het verstandig was om dat nieuws een paar uur voor de belangrijkste wedstrijd van het leven van haar geliefde te brengen, zei Victoria: ‘Ik heb er nooit aan getwijfeld of ik het hem moest vertellen. Dit was wat we wilden en hij was dolgelukkig.’

Davids vader, Ted, had daar een andere mening over. Nadat David van het veld werd gestuurd, vertelde hij het nieuws meteen aan zijn ouders en hij verwachtte dat ze even blij waren als hij. In plaats daarvan antwoordde Ted echter: ‘O, nee, je had geen slechter moment kunnen kiezen.’

Omdat hij voor zijn gevoel te maken kreeg met vijandigheid van zijn manager Glen Hoddle, het hele Engelse volk en misschien zelfs zijn eigen vader, vloog David naar New York om bij zijn zwangere vrouw, Victoria, te zijn, die aan het touren was met de Spice Girls. In Amerika, waar 'soccer' nog steeds werd gezien als een onbelangrijke sport, vond hij een veilige plek. Dichter bij de anonimiteit was hij sinds het begin van de relatie niet meer geweest.

Hij was 'elf heerlijke dagen' bij de band, waarover Victoria later zei dat het 'de langste tijd was die we ooit samen waren geweest'.

Dit was de ontsnapping die David zo vreselijk nodig had. Thuis was hij een gehaat persoon geworden nu de media en het publiek zich samen tegen hem gekeerd hadden. Een bijzonder pijnlijk moment was toen er buiten een pub een pop die David moest voorstellen aan een galg hing, tot die door de politie werd weggehaald.

Victoria zei in 2023: 'Ik herinner me nog dat ik niet begreep hoe ernstig het allemaal in Groot-Brittannië was. Dat was omdat ik nooit van voetbal heb gehouden. Ik keek graag naar hem als hij voetbalde, maar ik zou alles geweldig vinden wat hij deed. Als hij een muur zou verven, zou ik dol zijn op kijken naar hoe hij een muur verft.'

Maar zij en haar bandgenoten ontvingen David en 'spreidden hun vleugels over hem uit'. Ze voegde eraan toe: 'Toen hij in Amerika naar me toe kwam, had hij het gevoel dat hij zichzelf had teleurgesteld, dat hij zijn team had teleurgesteld, dat hij zijn land had teleurgesteld, dat hij de fans had teleurgesteld, en mij ook. Hij had het gevoel dat hij iedereen had teleurgesteld, maar toen hij bij ons, de Spice Girls, was, werd hij beschermd. Niemand kon bij ons in de buurt komen.'

Het kon niet lang zo blijven. David vloog alleen naar huis, terug in de vuurlinie. De media waren nog steeds vol woede en haat, en mensen op straat spuugden naar hem. Hij heeft wel eens gezegd dat hij nog steeds moeilijk kan praten over die onophoudelijke openbare vernietiging omdat het zo extreem was. Hij kon niet meer eten of slapen.

Op dat moment kwam er een belangrijk persoon van het stel in beeld in de vorm van de legendarische muziekpubliciteitsagent Alan Edwards. Edwards deed sinds 1996 de pr voor de Spice Girls en had ook de taak van manager op zich genomen toen de meisjes Simon Fuller in 1997 ontslagen hadden.

Met zijn zachte stem en bescheiden houding staat Edwards bekend om zijn vermogen om in een crisis rustig te blijven. Hij had Elton John, David Bowie en Mick Jagger vertegenwoordigd, dus veeleisende klanten waren niets nieuws voor hem.

Een van zijn grootste talenten was het onderhouden van zijn relatie met uitgevers van kranten en hooggeplaatste personen in het bestuur. Als een van de kranten een exclusief verhaal kreeg, kreeg een andere altijd de belofte dat er op een andere manier 'voor hem gezorgd zou worden'. Een ander talent van Edwards was dat hij het drama dat zijn cliënt doormaakte niet groter maakte.

Nu nam hij David Beckham, midden in die storm, onder zijn hoede. Zoals Edwards in zijn autobiografie *I Was There* schrijft: 'Hij werd afgemaakt op een manier waarop dat sindsdien nooit meer bij iemand in de sportwereld is gedaan. Het ging veel te ver.'

Hoewel hij in Amerika was, bij de Spice Girls, liet Edwards elke Britse krant naar zich toe faxen. Die speurde hij allemaal door om ook maar een enkel vriendelijk paragraafje te vinden en dat aan David te laten zien.

Ondertussen was hij hele dagen via de telefoon met Britse journalisten in gesprek om hen er 'vriendelijk aan te herinneren' dat het onderwerp van deze verhalen een gevoelig menselijk wezen was. 'Langzaam werd alles rustiger,' merkt Edwards op.

David had nog een beschermer, namelijk Sir Alex Ferguson. De baas belde hem om te vragen hoe het ging en toen David vertelde dat hij er niet best aan toe was, vertelde Ferguson hem dat hij zich geen zorgen moest maken om alle ophef. Ferguson was ervan overtuigd dat hij David van de media kon afschermen als het voetbalseizoen weer begon, in het eilandfort dat hij in Old Trafford had gebouwd. Hij adviseerde hem: 'Jonken, kom terug naar Manchester, alles komt goed.'

Het publiek was nog steeds vijandig aan het begin van het voetbalseizoen van 1998/1999 en juichte elke keer dat David werd getackeld. Maar niemand kon ontkennen dat hij talent had. In maart 1999 zei Fergie, die maar zelden erg uitbundig was tegen journalisten: 'Hij was geniaal. Hij is aan de top van zijn kunnen.' Tegen de tijd dat David tegen de Spurs scoorde in een wedstrijd waardoor United het Engelse voetbalkampioenschap won, scandeerden de supporters zijn naam.

Edwards was ook bezig met het aanpassen van David Beckhams imago, op nooit eerder vertoonde manieren. De eenvoudige strategie was om hem op plekken te laten zien die niets met voetbal te maken hadden en waardering te kweken voor zijn kwaliteiten buiten het veld, als gezinsman en mode-icoon. Er werd een artikel over hem geschreven in GQ en in maart 1999 ook een in de *Sunday Times Style*. Voor die fotoshoot, ter ere van de geboorte van baby Brooklyn, werd zijn haar gestyled in een opvallende kuif. David was dolblij met een artikel in het tijdschrift *GAY*, waarin stond dat hij 'het gezicht van een engel en het kontje van een Griekse god' had. Victoria

vertelde: 'Hij loopt rond door de keuken en zegt steeds weer: "Ik ben een gay icon, ik ben een gay icon".'

Edwards vertelde: 'David had een sterke mening over de ontwikkeling van zijn imago. Zijn aandacht voor details was buitengewoon. Onderweg terug naar Londen maakte ik aantekeningen op de achterkant van een treinticket. Dat was het zaadje van het pr-plan van het merk Beckham.'

Zoals Edwards al had voorspeld, had David nu plannen om 'een merk buiten het voetbal op te bouwen – een ambitie die al langer diep in hem brandde'.

In 1997 hadden David en zijn agent, Toby Stephens van SFX, een contract gesloten met Brylcreem, voor slechts 200.000 pond, en in datzelfde jaar tekenden ze een vierjarige overeenkomst met Adidas voor ruim 800.000 pond. Dat zou de laatste keer zijn dat hij voor zo'n spotprijs te koop was.

Dankzij zijn relatie met Victoria, en de reputatie die hem dat opleverde, moesten merken veel harder werken om met hem samen te kunnen werken. Tegen het einde van het WK was Beckham een echte beroemdheid geworden die ook voetbalde.

Ik heb hem in april 1999, een week of zes na de geboorte van zijn zoon Brooklyn, zelf geïnterviewd voor de *Daily Mail*. We zaten tegenover elkaar in een hotelkamer. Beckham zat er ongemakkelijk bij en kon zich er maar moeilijk toe zetten me aan te kijken. De vragen werden maar langzaam beantwoord, als ik al een antwoord kreeg. De antwoorden waren vaak niet meer dan een geknepen: 'Dat weet ik niet, daar heb ik eigenlijk nooit over nagedacht.'

Hij ontweek vragen over zijn rode kaart door te zeggen dat hij in een nieuwe fase van zijn leven zat. 'We zijn nu een gezin en ik ben gelukkiger dan ik in lange tijd geweest ben. Sinds we

hem [Brooklyn] hebben, ben ik veel volwassener geworden en hij geeft me een nieuwe kijk op het leven,' vertelde hij. 'Dingen die eerder belangrijk waren, zijn dat nu ineens niet meer. Als ik me op het werk ergens druk over maak, ga ik naar huis en kijk ik naar wat we samen hebben opgebouwd en dan lijkt alles... ik kan het niet echt in woorden uitdrukken.'

Hij vertelde dat hij nog verliefder was geworden op Victoria nu ze moeder was geworden van dat kleine jongetje dat ze hadden vernoemd naar de plek waar ze had ontdekt dat ze zwanger was. 'Ze laat hem geen seconde alleen, ze voedt hem en wast zijn kleertjes. Zo wil ze het. Ik vind het ook heerlijk om voor hem te zorgen. Ik heb net nog een luier verschoond.'

Baby Brooklyn was het middelpunt van hun nieuwe leven. 'Hij is prachtig. Hij verandert met de dag en groeit als kool. Hij heeft Victoria's neus en haarkleur, maar hij wordt blond, net als ik. Hij heeft mijn benen, mijn voeten en mijn tenen... precies hetzelfde als ik.'

Over zijn ambities voor de jongen zei hij: 'We zullen van hem houden en voor hem zorgen, en we gaan ook streng voor hem zijn. Daar staat Victoria op. Weet je, we kunnen het niet uitstaan als er ongehoorzame kleine kinderen door een restaurant lopen te rennen. Hij gaat een welgemanierde kleine jongen worden.'

Eerste druk augustus 2026

Oorspronkelijke titel *BRAND BECKHAM: The Fame. The Feuds. The Fallout.*
Oorspronkelijke uitgever Century, an imprint of Cornerstone. Cornerstone is part of the Penguin Random House group of companies.

Copyright © Alison Boshoff, 2026

The moral right of the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988

Copyright © 2026 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling Danielle Langerak en Marjolein van Velzen

Omslagontwerp bij Barbara

Omslagillustratie Getty Images

Opmaak binnenwerk Mat-Zet bv.

ISBN 978 90 261 8840 4

ISBN e-book 978 90 261 8841 1

NUR 320

www.uitgeverijdefontein.nl

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en data-mining niet toegestaan.